

prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (judecător B.Bîrcă)

D E C I Z I E

11 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii:

Tatiana Vieru, Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de către Radu Ion,
la cererea depusă de către Radu Ion privind recunoașterea în calitate de creditor al masei creanței în mărime de 66000 lei, apărute după intentarea procesului de insolabilitate în privința Societății cu Răspundere Limitată „Indeprin”,
împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2014, prin care a fost respinsă cererea depusă de către Radu Ion privind recunoașterea în calitate de creditor al masei creanței în mărime de 66000 lei, apărute după intentarea procesului de insolabilitate în privința Societății cu Răspundere Limitată „Indeprin”,

a c o n s t a t a t:

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 02.05.2013 a fost intentată procedura de insolabilitate față de debitorul SRL „Indeprin”.

La 19.09.2013, a avut loc adunarea de validare a creanțelor față de SRL „Indeprin” în proces de insolabilitate, fiind validate și creanțele chirografare de rangul II ale lui Radu Ion, în sumă de 69565 lei.

Ulterior, la 12.05.2014, creditorul chirografar Radu Ion a depus cerere privind recunoașterea în calitate de creditor al masei creanței în mărime de 66000 lei.

În motivarea cererii, a indicat că după intentarea procesului de insolabilitate în privința debitorului SRL „Indeprin” au apărut creanțe neexecutate în mărime de 66000 lei, constituite din salariul neachitat pentru perioada septembrie 2013 – 18 martie 2014 în sumă de 39000 lei, compensația pentru concediile nefolosite în perioada 2010-2014 în mărime de 21000 lei în legătură cu faptul concedierii din 18.03.2014 în temeiul reducerii statelor de personal și indemnizația de concediere pentru prima lună în mărimea salariului săptămânal pentru fiecare an de activitate în cadrul SRL „Indeprin” în mărime de 6000 lei, în temeiul art.186 Codul Muncii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19.12.2014, s-a dispus respingerea cererii depuse de către Radu Ion privind recunoașterea în calitate de creditor al masei creanței în mărime de 66000 lei.

Invocând ilegalitatea încheierii instanței de insolabilitate din 19.12.2014, Radu Ion a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii și emiterea unei hotărâri de admitere a cererii privind recunoașterea în calitate de creditor al masei debitoare în mărime de 66000 lei, apărute după intentarea procesului de insolabilitate în privința SRL „Indeprin”.

În motivarea recursului, a menționat că încheierea din 19.12.2014 este neîntemeiată, ținând cont de faptul că a fost respinsă cererea privind recunoașterea în calitate de creditor al masei debitoare în mărime de 66000 lei, înaintată conform Legii insolvenței, deoarece drepturile bănești din raporturile de muncă fac parte din cheltuielile procesului de insolvență.

Recurentul consideră că în ședința de judecată au fost demonstrate faptele privind existența creanțelor în mărime de 66000 mii lei, apărute după intentarea procesului insolvenței și neachitate în mod curent pe măsura apariției lor.

Astfel, recurentul consideră că instanța de insolvență neîntemeiat a respins cererea de recunoaștere în calitate de creditor al masei creanței în mărime de 66000 lei, concluzionând nejustificat că nu se încadrează prevederilor Legii insolvenței.

Verificând legalitatea încheierii atacate cu recurs în raport cu materialele dosarului, circumstanțele pricinii și normele de drept aplicabile prezentei cauze, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Radu Ion, este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art.427 lit.a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art.8 alin.(1) din Legea insolvenței, nr.149 din 29.06.2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării în cazurile prevăzute expres în legea respectivă.

Prin prisma acestei norme, instanța de recurs constată că cererea de recurs este depusă în termen legal, deoarece împotriva încheierii instanței de apel din 19.12.2014 a fost declarat recurs la 05.01.2015.

Conform art.8 alin.(3) din Legea insolvenței, recursul se examinează în termen de 60 de zile de la înregistrarea dosarului în instanța de recurs, în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, respectiv într-un complet de 3 judecători, fără participarea părților, în baza copiilor de pe înscrisuri prezentate, verificându-se în exclusivitate respectarea normelor procesuale la emiterea încheierii atacate.

Problema de drept în prezenta acțiune este raportată la normele de drept cu privire la cheltuielile procesului de insolvență, alte obligații ale masei debitoare, aspecte reglementate în Legea insolvenței, nr.149 din 29.06.2012.

Aprecierea soluționării juste a încheierii instanței de insolvență din 19.12.2014, revine instanței de recurs din prisma problemei de drept identificate și normelor de drept ce guvernează prezentul raport juridic litigios, după cum urmează.

În conformitate cu dispozițiile art.2 din Legea insolvenței, creditorii ai masei sunt creditorii ale căror creanțe față de debitor au apărut după intentarea procesului de insolvență și se execută în prealabil, în mod curent, pe măsura apariției lor.

Potrivit art.52 din Legea insolvenței „(1) *Cheltuielile procesului de insolvență includ: a) cheltuielile de judecată; b) remunerația și cheltuielile administratorului provizoriu, ale administratorului insolvenței/lichidatorului, dacă au fost prevăzute.*

(2) *Alte obligații ale masei debitoare sînt:*

a) obligațiile ce rezultă din acțiunile de administrare, de valorificare și de distribuție a masei debitoare ale administratorului insolvenței/lichidatorului, inclusiv impozitele, taxele, alte obligații de plată care nu țin de cheltuielile procesului; b) obligațiile din contractele bilaterale în măsura în care executarea lor

trebuie făcută în interesul masei debitoare sau a căror executare urmează să fie efectuată după intentarea procesului de insolabilitate; c) obligațiile din îmbogățirea fără temei a masei debitoare.

(3) Obligațiile rezultate din acțiunile și din actele administratorului provizoriu cărui i s-a transmis dreptul de dispoziție asupra bunurilor debitorului sînt considerate obligații ale masei debitoare după intentarea procesului de insolabilitate. Aceeași regulă se aplică și în cazul contractelor cu executare consecutivă, în măsura în care administratorul provizoriu cere contraprestația în interesul bunurilor administrate.

(4) Dacă administratorul insolabilității/lichidatorul continuă contractul debitorului încheiat pînă la intentarea procesului de insolabilitate, pentru partea prestației executată pînă la intentarea procesului de insolabilitate creditorul are dreptul la o creanță chirografară. Aceeași regulă se aplică și în cazul în care creditorul, la cererea administratorului insolabilității/lichidatorului, a executat după intentarea procesului de insolabilitate o obligație față de debitor ce trebuia executată pînă la intentare”.

Fiind investită cu examinarea cererii depusă de către Radu Ion privind recunoașterea în calitate de creditor al masei creanței în mărime de 66000 lei, apărute după intentarea procesului de insolabilitate în privința SRL „Indeprin”, instanța de insolabilitate a ajuns la concluzia respingerii cererii.

Reieșind din natura juridică a normelor de drept aplicabile pricinii, reiterate de instanța de recurs, raportate la circumstanțele prezentei cauze, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că încheierea instanței de insolabilitate din 19.12.2014 este întemeiată și legală.

Instanța de recurs a ajuns la această concluzie, urmare normelor de drept raportate la circumstanțele pricinii, în situația când pretențiile din cererea depusă de către Radu Ion privind recunoașterea în calitate de creditor al masei creanței în mărime de 66000 lei, apărute după intentarea procesului de insolabilitate în privința SRL „Indeprin”, nu cad sub incidența Legii insolabilității, concluzie justă la care a ajuns instanța de insolabilitate prin încheierea din 19.12.2014.

Totodată, nu sunt întemeiate pretențiile din cererea depusă în instanța de insolabilitate prin invocarea art.186 Cod Muncii, art.5, 43 din Legea insolabilității, deoarece nu prevăd recunoașterea în calitate de creditor al masei creanței solicitate de recurent.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar temeiurile invocate în cererea de recurs sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține încheierea instanței de insolabilitate din 19.12.2014.

În conformitate cu art.art: 424 alin.(2),(3), 427 lit.a), 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Radu Ion.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2014, emisă la cererea depusă de către Radu Ion privind recunoașterea în calitate de creditor al masei

creanței în mărime de 66000 lei, apărute după intentarea procesului de insolabilitate în privința Societății cu Răspundere Limitată „Indeprin”.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală